



door  
Eric van Dusseldorp

VAN EEN onzer lezers, de 87(!)-jarige hr. L. v.d. Veer, ontving ik onlangs - in dank - een tweetal historische damboekjes.

Een van die boekjes is het matchboek van de match Raichenbach-Springer (1937), geschreven door de wereldkampioen van 1928, Springer.

Ouderen onder u weten misschien nog dat wereldkampioen Raichenbach, die zijn titel dus verdedigde, de tweekamp over 25 partijen met het kleinst mogelijke verschil won (26-24). Springer had hiermee een duidelijk beter resultaat geboekt dan twee andere grootheden uit die tijd, Vos en Keller.

Dit tweetal had, eerder in de jaren dertig, ook al eens een match om de hoogste titel tegen Raichenbach gespeeld; beide heren kwamen er toen niet aan te pas en verloren met grote cijfers.

De kleine nederlaag van Ben Springer in 1937 (5 verloren, 4 gewonnen en de rest remise), was des te opmerkelijker, daar deze dammer al zo'n vijf jaar „uit de roulatie” was geweest, terwijl Keller en Vos elkaar telkens de Nederlandse titel betwistten.

In die tijd vond er een belangwekkende discussie plaats over de vraag wie nu de sterkste vaderlandse dammer was: Keller, Vos of de „afwezige” Springer.

# Opgewonden zet even wat

J. de Haas, ook geen onbekende uit die tijd, had daar de volgende mening over. We citeren uit het voorwoord van het genoemde matchboek.

„Gezien de groote belangstelling voor deze match en het spannende verloop ervan, is het begrijpelijk en ook toe te juichen, dat men Raichenbach interviewde. Wat is echter hierbij van groot belang? Dat men de vragen zoo inkleedt, dat het dan de overwinnaar niet in moeilijkheden brengt.

De vragen werden gesteld door dam-journalisten, die heel wat jaren meelopen. Deze hadden toch zeker ermee rekening moeten houden, dat de Wereldkampioen pas 22 jaar is, en op deze leeftijd a slip of the tongue mogelijk is. Men had Raichenbach NIET moeten vragen naar de KRACHTSVERHOUDING tusschen KELLER, SPRINGER en VOS. Men kan heel wat vragen zonder dat men dat vraagt.

Wat is het gevolg van deze uiting van den Wereldkampioen? Dat de waarheid een eerlijkheid gebiedt te zeggen, dat zijn bewering NIET JUIST is.

Ik vind het buitengewoon onaangenaam, dat ik dat moet schrijven, maar het is in het belang van ons spel en voor de historie, dat men recht zet wat fout is. Er is geen kwestie van, dat deze drie spelers van gelijke kracht zijn. Laten wij eerst de cijfers laten spreken.

Keller speelt een match van tien partijen, verliest drie, zonder een enkele te winnen. Vos speelt twin-

tig partijen, verliest vijf en wint geen enkele. Springer speelt vijf twintig partijen, verliest vijf en wint vier.

We slaan even twee bladzijden in deze polemiek over en vervolgen met „Inderdaad, wanneer men RESULTAAT van deze match en de verslagen over deze match VERGELIJKT met die van de match VOORGAANDE, en dat men dan van spreekt, dat er geen verschil tusschen Keller, Springer en dan moet het mij van het hart, ik dit kras vind!”

Tot zover de opgewonden de Haas in zijn voorwoord.

Wie de partijen van de match Raichenbach en Springer naspel komt tot de conclusie dat Springer in positioneel-strategisch gezichtsbehoeve onderdaan voor zijn vaal. Ingeengedeeft zelfs, zoals uit dertiende partij blijkt. We zien, de Fransman alle boeken van bord te zien krijgt en tenslotte kansloos verliest.

Zwart: B. Springer  
Wit: M. Raichenbach  
Den Haag 1937.

1. 34-29, 19-22; 2. 40-34, 14-19; 3. 44-40, 20-14; 4. 30-44, 5-10; 29-24, 20-29; 5. 32-24, 19-20; 34-25, 14-19; 6. 25-30, 10-14; 30-24, 19-20; 10. 25-24, 17-22; 31-26, 11-17; 12. 37-31, 14-19; 41-37, 9-14; 14. 34-30, 7-12; 46-41, 1-7; 16. 40-35, 20-27; 32-21, 16-27; 18. 32-22, 10-19; 37-32, 17-21; 20. 28-27, 10-21; 30-25, 11-16; 22. 43-37, 1-7; 23. 44-40, 4-9; 24. 29-22, 10-19.